

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 239. — ŠTEV. 239.

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 12, 1934. — PETEK, 12. OKTOBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

PROTITALIJANSKE DEMONSTRACIJE V LJUBLJANI

NA MEJI SO ARETIRALI DVA
KALEMENOVA TOVARIŠA; OBA
STA IZ ZASEDENEGA OZEMLJA

Ljubljanska policija je le s težavo preprečila, da razburjena ljudska množica ni pretepla tajnika italijanskega konzulata. — V Sarajevu so ljudje s kamenjem obmetavali italijanski konzulat. — Zaprisega regentskega sveta v Beogradu.

BEOGRAD, Jugoslavija, 11. oktobra. — Silna mržnja, ki jo goje Jugoslovani proti Italijanom, je prišla do izraza v dveh jugoslovanskih mestih.

Ko je dospela vest o umoru kralja Aleksandra v Sarajevo, kjer je bil leta 1914 usmrčen avstrijski nadvojvoda Franc Ferdinand, je začelo prebivalstvo demonstrirati proti Italijanom. Isto se je zgodilo tudi v Ljubljani, kjer je razburjena ljudska množica napadla uradnika italijanskega konzulata. O demonstracijah v Ljubljani se je zvedelo šele danes, toda završile so se že v torek zvečer, takoj ko je dospela tja vest o umoru.

Na glavnem trgu je bilo vse črno ljudi. Mimo je prišel tajnik italijanskega konzulata. Nekaj mladih ljudi ga je spoznalo in planilo k njemu. Najbrž bi ga bili strahovito pretepli, če bi pravočasno policija ne posegla vmes.

Po tem dogodku je izjavil dr. Drago Marušič, ban dravske banovine:

— Ko se je izvedelo za smrt kralja Aleksandra, se je pojavilo na ulicah nekaj mladih ljudi z jugoslovanskimi zastavami. Ko je prišel mimo tajnik italijanskega konzulata, so začeli delati neumestne opazke. Policija jih je razgnala še prej, predno je mogel kdo položiti roko na tajnika. Najboljši dokaz, da so bila vsa tozadevna poročila pretirana, je dejstvo, da se italijanskega uradnika sploh ni nihče niti dotaknil. Odnosaji Jugoslavije napram Italiji so tako delikatni, da bi naše oblasti niti za trenutek ne trpele demonstracij in govorov proti Italiji.

Navzlic temu so se pa vršile v Ljubljani demonstracije in so govorniki dolžili italijansko vlado. češ, da je ona povzročiteljica neuspelega atentata, ki se je lani završil v Zagrebu, ter uspelega atentata, ki se je završil v Marseilles.

Italiji so očitali, da gostoljubno sprejema jugoslovanske begunce, ter jih pošilja v posebne tabore, kjer se vežbajo v orožju.

V Sarajevu so metali ljudje kamenje na poslopje italijanskega konzulata. Predno se je množica razšla, je bilo vrženih več kamnov v poslopje, v katerem se nahajajo razna hrvatska društva.

V Osijeku je ljudska množica razbila tiskarno nekega hrvatskega lista.

BEOGRAD, Jugoslavija, 11. oktobra. — Narodna skupščina, sestojeca iz senata in poslanske zbornice, je danes proklamirala prestolonaslednika Petra za kralja. Nato so kralju prisegli zvestobo vsi narodni zastopniki.

Nadalje je bil zaprisežen regentski svet, sestojec iz treh oseb. Svetu načeljuje princ Pavle, bratranec pokojnega Aleksandra.

BEOGRAD, Jugoslavija, 11. oktobra. — Na švicarsko-francoski meji sta aretirana dva mlada človeka, ki sta bila baje v zvezi z atentatorjem Kalemrenom. Oba sta imela ponarejene čehoslovaške potne liste. Prvi se piše Vladimir Beneš, ki je rodod iz Zadra, drugi pa Jaroslav Novak, ki je rodod iz Gorice. Oba sta potemtakem iz ozemlja, ki ga je po svetovni vojni zasedla Italija.

Italijansko časopisje objavlja iz Jugoslavije zelo vznemirljive vesti.

Debel naslov v listu "Il Tevere" se glasi. — Nestalen položaj v Jugoslaviji! Hrvatje se puntajo!

V uredniškem članku piše isti list. — Diktatura kralja Aleksandra je obdržala skupaj troje ple-

Delavska Federacija za izpremembro NRA

LASTNIKI ROVOV PROTI PODPORI

Brezposelni, ki dobivajo
podporo, bi delali v ro-
vih. — Lastniki se upi-
rajo vladnemu načrtu.

Washington, D. C., 11. oktobra. — Premogarska industrija je vrgla vso težo proti načrtu državne podpore, da bi država vzela v najem zaprte rove, katere bi obratovali delavci, ki dobivajo državno pomoč. Zastopniki lastnikov, kakor tudi majnerjev so se zedinili v zahtevi, da se v tak namen, — in pri tem so mislili v prvi vrsti na načrte, o katerih razpravljajo v državah Arkansas, Kansas in Oklahoma — ne sme obrniti zvezni denar.

Po skupnem razgovoru z zastopnikom Surplus Relief Corporation Keith Southardom je tajnik National Coal Association J. D. Battle rekel, da je v Združenih državah preveč premogovnikov in premogarjev in bi taka podpora brezposelnim imela za posledico, da bi sedaj zaposleni majnarji izgubili delo. Glavni zastopnik majnerjev Earl E. Houch se je posebno obrnil proti misli, da bi po uradnem načrtu brezposelni dobivali cenejši premog, kajti obnovitev obrata v zaprtih rudnikih bi na vsak način zahtevala drage predpriprave in pri tem je treba tudi računati na to, da bi se mogoče že v šestih mesecih izkazalo, da se ni izplačalo v ta namen izdajati denarja.

Po priporočilu administratorja za pomoč brezposelnim Harryja L. Hopkinsa naj bi v prihodnji zimi vlada ne kupovala več premoga za brezposelne, temveč posamezne države, kraji in občine.

REŠEVANJE ZASUTEGA MAJNERJA

Pottsville, Pa., 10. oktobra. Nad 50 majnerjev je na delu, da rešijo svojega 63 let starega tovariša Johna Coyle, ki je zasut 80 čevljev globoko pod zemljo. S svojimi rešilec se je razgovarjal skozi 15 čevljev debelo steno skale in prsti ter je rekel, da je nepoškodovan, da pa je lačen. Coyle je bil zasut skupno s svojim sinom Thomasom in nekim drugim majnerjem. Mladi Coyle in majner pa sta se rešila, predno ju je zasula plast zemlje, ki se je vsula v rov.

men, čijih vsako ima drugačne cilje. Odkar je mrtve zaščitnik te edinosti, obstaja resna nevarnost, da se bo Jugoslavija razbila.

PARIZ, Francija, 11. oktobra. — V Parizu se boje, da bi se Hrvatje uprli srbski nadvladi. Hrvatje namreč niso pozabili krivice, ki jim jo je delala beogradska vlada.

MILIJONARJEVA ŽENA ODVEDENA

Mrs. Stoll je bila odvedena iz svoje hiše. — Odvajalec zahteva 50,000 dolarjev odkupnine. — Mož je pripravljen plačati.

Louisville, Ky., 11. oktobra. Ženo predsednika Stoll Refining Company Berry V. Stolla je nek odvajalec v njeni hiši najprej pretepel, nato jo je pa odvedel z avtomobilom in v njeni sobi pustil pisano zahtevo za \$50,000 odkupnine. Poleg tega je odvajalec v pismu sporočil, da bo prva žrtev predsednik družbe William Stoll, ki je svak odvedene Mrs. Stoll.

Ko se je Berry V. Stoll zvečer okoli petih vrnil v svojo hišo, je našel svojo služkinjo Mrs. Willet privezano k stolu in z zamašenimi usti. Mrs. Willet mu je povedala, kaj se je zgodilo ter odvajaleca natančno popisala. Nato hiti Stoll k svojem sosedu in prijatelju Clarke, od koder je telefonično naznanil odvedbo policiji. Ko se zopet vrne v svojo hišo, gre v sobo svoje žene, kjer je našel pismo, v katerem zahteva odvajalec odškodnino.

Kot pravi služkinja, je prišel v hišo neki moški z izgovorom, da hoče popraviti telefon. Mož pa je takoj potegnil revolver in prisilil Mrs. Willet, da je Mrs. Stoll zvezala. Pri tem opravilu je moral biti odvajalec zelo krut, kajti po tleh je bilo mnogo krvi, iz česar je razvidno, da je Mrs. Stoll kruto pretepal.

NEMIRI V BRAZILIJU

Rio de Janeiro, Brazilija, 10. oktobra. — V nedeljo so bile v Sao Paulo ubite štiri osebe, ko so ekstremisti streljali na trgu na demonstracijo fašistov.

KONEC STAVKE NA KUBI

Havana, 10. oktobra. — Generalna stavka, ki se je pričela zjutraj, je bila popolnoma prekinjena.

Narodna delavska konfederacija je naročila svojim članom, da se vrnejo na delo, ker je United Front, kamor pripadajo uslužbenci v javnih uradih, ni hotela pridružiti generalni stavki. Uradniki United Front so izjavili, da smatrajo stavko kot komunistično demonstracijo.

BIVŠI POSLANIK O ALEKSANDRU

Bivši ameriški poslanik v Beogradu pravi, da bo Jugoslavija držala zvezze. — Aleksander je bil prijazen mož.

Bivši ameriški poslanik v Beogradu in sedaj profesor za slovanske jezike na Columbia University v New Yorku dr. John D. Prince, ki je šele lanske leto zapustil Beograd, pravi, da Jugoslavijo in jugoslovanski narod dobro pozna, vsled česar se v Jugoslaviji zaradi umora kralja Aleksandra in francoskega zunanjega ministra Louisa Barthoua ni bati nikakih slabih posledic.

Govorec previdno in previdarno kot izkušen diplomat, je dr. Prince mnenja, da bo vojaško regentstvo vladalo razburjeni deželi.

— In če bo to regentstvo uspešno, — je rekel profesor, — tedaj po mojem mnenju navzlic strašni tragediji ne bo prišlo do nikakih resnih zmešnjav.

Dr. Prince je odločno zavrnil misel, da bi se Jugoslavija kdaj zvezala z nazijsko Nemčijo.

— Mislim, da bo Jugoslavija, ako bo regentstvo delovalo pametno, obdržala svoje zveze s Francijo. Kaj drugega pa naj dežela stori? K Italiji se ne more nagniti in noče iti s Hitlerjem.

— Umor je prav gotovo posledica hrvatske nezadovoljnosti s politiko kralja Aleksandra. V Jugoslaviji je hrvatsko nezadovoljstvo, ki ga podpira "sovražni" denar.

Z besedo "sovražni" je dr. Prince najbrže mislil na Italijo, vendar pa na tozadevno vprašanje ni hotel odgovoriti. Navzlic temu, da nekateri označujejo kralja Aleksandra za tirana, je bil v resnici dober in pravičen vladar.

— Nasprotno z zatrjevanjem Ivana Adamiča, — je rekel dr. Prince, — je bil kralj Aleksander velik gentleman. Nikdar ni bil krut tiran. Poznal sem ga mnogo let in smem o njem govoriti kot prijatelj. Storil je vse, kar je mogel in je samo skušal zediniti svojo deželo.

HITLER V JEČI

Landsberg, Nemčija, 10. oktobra. — Železna vrata temotne ječe v Landsbergu na Bavarskem so se zaprla za kanclerjem Hitlerjem, ko si je ogledal celico, v kateri je bil v početku svoje politične kariere.

Iz te ječe je bil Hitler z drugimi svojimi pristaši pred desetimi leti izpuščen po ponesrečeni revoluciji v dvorni pivovarni v Monakovem. Hitler je bil tedaj zaprt v celici števil. 7, ki je sedaj narodni spomenik.

DELEGATJE ZAHTEVAJO IZPREMEMBE NRA DOLOČB

SAN FRANCISCO, Cal., 11. oktobra. — Na konvenciji ameriške delavske federacije so bile proti NRA dvignjene ostre obtožbe, kolikor zadene delavstvo. Vsi predlogi za izpremembo NRA v smislu večjega delavskega vpliva so bili z velikim odobravanjem pozdravljeni.

HAUPTMANN BO KMALU IZROČEN

Governer je že podpisal
potrebne listine za Bruno
Hauptmannovo izročitev. — Njegov zagovornik bo nasprotoval izročitvi.

Governer Lehman je v sredo popoldne v Albany podpisal listine za izročitev Bruno Richarda Hauptmanna oblastim države New Jersey. Governer Lehman je poslal listine po svojem osebnem zastopniku governerju Mooreju.

Hauptmannov zagovornik J. M. Fawcett je naznanil, da bo postavno nasprotoval Hauptmannovi izročitvi. Pri tem bo zagovornik skušal dokazati, da se Hauptmann ob časa odvedbe Lindberghovega otroka ni nahajal v bližini Lindberghove hiše v Hopewell, N. J.

Državni pravdnik Samuel J. Foley v Bronxu je naznanil, da bo obravnavo, ki se je imela pričeti v sredo proti Hauptmannu zaradi prejema \$50,000 Lindberghove odkupnine, odgodil, da dobe oblasti New Jersey dovolj časa, da dosežejo izročitev.

Medtem pa v Flemington, N. J. pripravljajo za Hauptmannovo varno celico in okoli kaznilnice bo noč in dan močna straža.

Obravnavo proti Hauptmannu se bo pričela v začetku novembra.

V kaznilnici v Bronxu je že 17 truperjev iz New Jersey ter čakajo, da odpeljejo B. R. Hauptmanna v New Jersey.

PODERŽAJEVA IZROČITEV NEGOTOVA

Dunaj, Avstrija, 10. oktobra. — Avstrijsko justično ministrstvo razpravlja o zahtevi vi Združenih držav za izročitev stotnika Ivana Podržaja, ki je na sumu, da je umoril odvetnico Agneso Tufversonovo v decembru lanskega leta. — Dvomljivo je, da bo ministrstvo izročitev dovolilo. O tem bo odločeno v desetih dneh.

KITAJSKA NOČE VOJNE

Šanghaj, Kitajska, 10. oktobra. — Vojaški voditelj kitajske narodne vlade general Čang Kaj-šek je rekel, da bi za Kitajsko pomenilo samomor, ako bi sedaj skušala vzeti Japonski Mandžurijo.

Delegat iz države Massachusetts Robert J. Watt je trdil, da so se določbe glede koalicijske svobode pogosto uporabljale proti delavcem, ker so podjetniki — med njimi tudi Henry Ford — te določbe po svoje tolmačili.

Matthew Woll iz New Yorka, ki je podpredsednik A. F. of L., je zahteval za delavce enako pravico za organiziranje, ker drugače pod NRA ne bodo osvobojeni, temveč zasuznjeni.

V obliki kritike je delegat in predsednik International Typograph Union Charles P. Howard priporočal, da A. F. of L. zahteva, da se te določbe jasno raztolmačijo.

Nato je konvencija razpravljala o poročilu izvrševalnega odbora o brezposelnosti. Iz tega poročila je razvidno, da je v Združenih državah okoli 10 milijonov delavcev brez dela.

V svojem pozivu na delegate je predsed. William Grene rekel, da bo delavska federacija, pa če treba tudi s silo, skrbela za to, da bodo člani in članice federacije za svoje delo prejemale plačo, da bodo mogli živeti po smislu ameriških idealov. To zahtevalo so delegati sprejeli z velikim odobravanjem.

Tekom razprave je predsednik United Mine Workres J. L. Lewis z veliko ostroostjo nastopil proti ameriškim industrijskim magnatom, katerim očita, da imajo oči, pa ne vidijo, in ušesa, pa ne slišijo. Ti ljudje so krivi, da se do sedaj gospodarski položaj še ni izboljšal in da potrpežljivost delavcev vsled tega pojava. Ako delavci ne dobe enake in neomejene pravice s podjetniki, potem se ne bo mogoče izogniti obupnemu izbruhu — na veselje fašizma in komunizma, ki prežita v ozadju.

EVHARISTIČNI KONGRES V BUENOS AIRES

Buenos Aires, Argentina, 10. oktobra. — Na 32. evharistični kongres v Buenos Aires je 8 parnikov pripeljalo 4000 romarjev iz vseh krajev sveta, iz notranjosti dežele pa jih je prišlo v mesto 70,000. Kongres je otvoril papežev legat kardinal Pacelli.

NESREČA V FRANOSKEM RUDNIKU

Belsain, Francija, 10. oktobra. — Upanje na rešitev 30 rudarjev, katere je po eksploziji v rudniku za baker in železo zajel požar, je bilo opuščeno, ko so rešitelji našli tri sežgane rudarje.

TO JE "MESEC MLEKA"...IDEALNO RAZDOBJE
V KATEREM MORETE POKAZATI SEBI IN
VSAKEMU ČLANU SVOJE DRUŽINE, DA JE

MLEKO

resničen
"Vrelec Mladosti"

PO VSEJ deželi je potom u-
radnega proglasa to Mesec
Mleka. Čas, v katerem mnoge or-
ganizacije—civilne, socialne, ver-
ske, trgovske—vprižarjajo pose-
bne napore, da povečajo uporabo
tekočega mleka kot prvega prin-
cipa zdravja.

Geslo tega osredotočenega na-
pora je "Kvart dnevno za vsake-
ga otroka—pint dnevno za vsake-
ga odraslega". Toda to je več kot
geslo, več nego navodilo. To je
predpis za izboljšanje splošnega
zdravja, za zgradnjo telesnega od-
pora proti bolezni in nalez-
nju.

Ponce de Leon, španski razisko-

valec v naših zgodovinskih knji-
gah, je iskal Vrelec Mladosti, kjer
bi se starost iznebila bremena let.
kjer naj bi se čas obrnil v svojem
teku nazaj. Ta misel ni bila na-
pačna. On enostavno ni pogledal
na pravi prostor. Krava, krušna
mati človeškega plemena, bi lah-
ko izpolnila njegovo željo.

Dietiki soglašajo, da mleko, bolj
kot kaj drugega, pomaga moškim
in ženskam vseh starosti "ohrani-
ti značilnosti mladosti". . . oni ži-
vahni korak, bister razum, telo o-
čiščeno od bolezenskih strupov,
to se da doseči z gonilno silo bo-
gate, odgovarjajoče krvi.

Mleko vsebuje samo po sebi sko-

ro vsak kemični element telesa,
sprejemljiv v razmerju za hitro
prilagoditve. Še več kot to, vse-
buje Vitalaktični Princip sestave
teh elementov v neprekosljivo
zmes, ki je ni mogoče dobiti v no-
beni drugi hrani.

Ali boste poskusili piti več mle-
ka? Vzemite steklenico, ledenega
in hladnega iz refrigeratorja. Na-
gnite jo narahlo tja in nazaj, da
razdelite vsebino smetane, ki vse-
buje dragocene vitamine. Nalijte
v kozarec, in zableščalo se bo kot
medlo zlato zimskega solca. Pri-
stavite k ustnicam ter izpijte de-
zadnje kaplje. Tukaj je zares Vre-
lec Mladosti.

Pijte več Mleka: JE DOBRO
ZA VAS

DRŽAVA NEW YORK

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOŽA HERFORT:

PISANI ROJI

Tisto nedeljo sem obvladal
pol Gorenjske. Najprej sem se
zahvalil in priporočil Materi
Božji na Brezjah, potem me je
pot zanesla na Bled. Ko sem z
Bleda vdraval proti beli Ljub-
ljani, me je pot zanesla v pri-
jazno podeželsko gostilno, de-
jal bi gostilno božje vrste. Kot
mi je dejal gostilničar, slok
človek srednjih let, sva bila
stara znanca, toda samo po
mrtvički, vsakomur napro-
daj. Beseda je dala besedo in
vabil me je, naj si ogledam
njegove pisane roje ptičkov.
Sam mi je bil prav zgovoren
in odlični vodnik. Mislite, da so
bili ptički v kletkah, motite se.

V prostornih, velikih sobanah
so bili, samo proti prostemu
zraku rahlo zamreženi in prav
gotovo, da se ne motim, če tr-
dim, da ti ptički niso poznali
sužnosti. Še več, tem ptičkom
je bil dobri človek več kot red-
nik, oče jim je bil. V prosti na-
ravi skrbi za ptičke Bog, pa
sami zase morajo skrbeti in si
iskati živeža. Tu so pa imeli
vsega v izobilju in v pestrosti,
ki jo ptiček v naravi komaj
najde. Pet, šest vrst semenja je
bilo, bele mravljinčje bube so
imeli, sladke piškotne drobtini-
ce, in da jim ne manjka tistih
dnevnih snovi, katerim pravi
derna znanost vitamini, so
imeli li kaleče semenje. Ptiki so
pa bili za vse to tudi hvaležni,
če smemo o hvaležnosti pri
ptičkih sploh govoriti — če jo
poznamo.

Peli, cvrčali so, preletavali

in kazali soncu in nam vso svo-
jo pestrost barv, ki jih je na-
rava razdala po njihovem per-
ju. Čudovito pisani so bili
ptički, pod vročim južnim son-
cem doma; rdeči, modri, ze-
leni, progasti in pisani, majhni
in veliki, črno- in rdečkasti.
Vsa tista pestrost drobnih trop-
skih ptičkov je bila. Nešteto
vrst drobnih škinkavcev, nune
in vseh mogočih ptičk je bilo,
katere so tu živele v lepi brat-
ski slogi. Spet v sobi, katere
je služila za kletko, so bili ba-
no pisani, zeleno, modro, ru-
menočrni pisani ptički. Z njimi
so se družili drugi, trobarvni,
rdeče vijolično rumeni, z lila-
stimi odtenki, ki so imeli pri-
špičene repke, dragoceni trop-
ski ptički. Spet drugje so do-
movale male progaste papigi-
ce, tiste, zaradi kateri si uče-
njaki in strokovnjaki znanstve-
niki še niso na jasem, tako mi
je dejal moj vodnik, ali bi jih
imenovali papigica skobčevka
ali valovar, ali čisto domače,
progasta papigica. Tiho sem
poslušal vso razpravo o teh i-
menih, vendar pa si žalilob ali
hvala Bogu nisem ustvaril svo-
je sodbe.

V drugo zanimivejšo sobo
sva stopila. Tam so domovale
naše domače ptičke in prav tu
mi je moj vodnik doprinesel
dokaz, da to ni sužnost. Naše
domače ptičke so se počutile
dobro, boljše kot v prosti nara-
vi, zvile so si gnezdeca in odgo-
jile mladičke. Naš ponižno ru-
menozeleni zelenček je bil; li-

škom so delali družbo grilčki.
Gorenjci jim pravijo semenčki.
Vsi so si bili prijatelji, složno
so živeli. Še več. Moj vodnik
mi je pripovedoval, da vneto
zasleduje slovita Mendeljeva
pravila o dednosti in kot viden
znak njegovega študija, mi je
pokazal najrazličnejša križa-
nja med našimi domači in trop-
skimi ptički.

Pustila sva drobne, pisane
roje in šla v sobo, kjer je sa-
mevala lepa, modra progasta
papigica. "Glejte," mi je de-
jal, "to je ljubljeneček moje so-
proge in otročičkov." Odprl ji
je vrata, zletela mu je veselo
čeblijač na ramo, mene pa
kot tujca, nezaupno opazovala.
Čudovite so te drobne papigi-
ce. Ves dan ti čeblija, ti čeblija
in se ti nauči izgovarjati po-
samezne besede. Če boš pa i-
mel parček in ti bo eden od
obeh poginil, bo preostali ne-
kaj dni žalostno povešal glavi-
co in se ti prav težko privadil
samote, najraje bo šel za njim.

Dolgo sva še govorila. Samo
o ptičkih sva se pogovarjala,
o drobnih tovarišicah, ki se ga
oklepajo in postanejo nezmo-
žne samostojnega življenja.
Še o ptičarjih sva govorila, o
onih, kateri so bili nekdanj, pa
o teh, ki so sedaj. Kako so ne-
kdaj ljubili ptičke, kako so bi-
li res njihovi prijatelji in jim
lajšali sužnost; kako so se pti-
čke nanje privadile. Pomislil
samo na čevljarje, ki so ime-
li škorce, kaline, krivokljune,
ki so prosto letali po sobi in

krajšali mojstru čas. Te vrste
ptičarji so danes redkejši kot
bele vrane. Še ptički so postali
redkejši, njihove jate niso tako
velike, človek, vprašaj se, za-
kaj, in daj samemu sebi odgo-
vor. Kje so tiste livade, kjer je
rastel osat in drugo rastlinje,
za nas sicer nič vredno, po ka-
terem semenju so se pasle jese-
ni ptičke. Človek, odkovori si
samemu sebi. Zazidal si liva-
de, postavil tovarne z visokimi
dimniki, katerih dim zastruplja
zdravo ozračje in odganja
ptice. O tem in o marsičem sva
govorila, pa vse samo o ptič-
kah. Pod noč sem se poslovil.
Vso pot sem pa mislil na pti-
čarja, ki ni ptičar.

ROJALISTIČNA ZAROTA NA PORTUGALSKEM

Madrid, Portugalska, 10.
oktobra. — Poročila pravijo,
da je ministrski predsednik
Antonio de Oliveira Salazar za-
tratil fašistovski vstajo.
Aretiranih je bilo šest faš-
istovskih voditeljev na tajni se-
ji ter so priznali, da je bil njih
namen strmoglaviti sedanjo
republikansko vlado in posta-
viti monarhijo pod pretenden-
tom na portugalski prestol
Durt Nuno.

NEMŠKI RODOVNIK

Berlin, Nemčija, 10. okto-
bra. — Notranji minister Wil-
helm Frick je v svojem govo-
ru pred 500 uradniki urada za
javno registracijo rekel, da bo-
do morali vsi Nemci nositi s
seboj svoj rodovnik.
V rodovniku bodo vpisani
vsi njegovi predniki, da bo
mogoče iz njega razvideti, ko-
liko ima čiste krvi v sebi. S
tem hoče nemška vlada pre-
prečiti mešanje s kako drugo
narodnostjo.

215

— Vse življenje vam bomo hvaležni, naš
dragi dobrotnik; našo plemiško besedo ima-
te, da ne bomo nikoli pozabili, kaj ste stori-
li za nas.

Potem se je pa Picard vzravnil, stopil k
zaljubljenca in vzkliknil:

— Dobili smo polk; obljubili so ga moje-
mu gospodu... onemu drugemu, ki bi imel
pravico stopiti mi pošteno na prste, da ni
najboljši, najplemenitejši in najširokogrud-
nejši med vsemi gospodi! Imamo krassen
polk in vodili ga bomo v boj; gospod vitez
na čelu, jaz pa... bom nosil svojo puško...
kakor vsak drugi... Še se pretaka kri po
naših žilah!... Kako lep po pogled na viteze
starodavne krvi, na potomce davnih juna-
kov, na staro francosko plemstvo, ko poteg-
ne meče za svobodo in neodvisnost naroda.
Osvobodimo tisto ljudstvo, iztrgamo ga ti-
stim, ki ga hočejo držati pod jarmom... To
bo lepo, o tem bo govorila vsa Evropa... na-
ša imena bodo zabeležena v zgodovini.

In poln smešnega navdušenja se je Pi-
card samozavestno vzravnil in zaklical:

— Naprej k neodvisnosti! Slava svobodi!
Potem je pa izpremenil glas in se obrnil
k Henriki:

— Posloviva se od vas, gospodična, toda
samo zato, da vas... priporočim!... Sree se
nama krči, duša je žalostna; veva pa, da
vas zapuščava zato, da se bolj približava;
veva, da je to najina dolžnost, najino sveto
poslušstvo... Vidite tudi, da vam prikriva-
va bolelo, ki jo čutiva, da počeva pokazati
obupa... da zadržuje solze.

Vitez de Vaudrey je posegel dobrodušne-
mu možu v besedo:

— He, Picard, — je vprašal začudeno, —
kaj pa pomeni vaš prihod?... Kdo vas po-
šilja sem? Kaj je vam grof naročil...

— Ah, dragi moj vitez, pozabil sem vam
povedati, da me je sprejel gospod grof s plo-
ho očrtkov, s svojo pravično jezo... in... od-
pustil mi je...

Zdravnik se ni mogel ubraniti smeha.

— Gotovo je vas prisilil k obljubi...

— Da, gospod doktor, moral sem mu sve-
čano obljubiti, da bom popravil svoj greh s
tem, da bom odlej zvesto in vestno izpolnje-
val svoje dolžnosti.

— In obljubili ste mu?

— Da; koko bi ne obljubil temu dobremu
gospodu, ki je izvolil pozabiti, da sem vam
pomagal pobegniti iz Bastille... Iz Bastille
Njegovega Velicanstva francoskega kralja!
...Ah, da, obljubil sem, da ne bom nikoli več
grešil... Nisem pa obljubil, da zapustim
svojega mladega gospoda, da ga pustim sa-
mega čez morje... In tu sem... Puško in o-
premo sem že kupil... Lahko odpotujete
jutri, kajti markiz de Lafayette je z vsemi
pripravami že pri kraju.

— Jutri, — je zašepetala Henrika.

Picard je opazil njeno otožnost.

— Poročila vam bova, kako se nama go-
di, gospodična, — je dejal; — o sebi in o
ameriški neodvisnosti vam bova poročala;
zvedeli boste, da so vse najine misli pri vas,
in da smo premagali Angleže.

— Dovolj, Picard, — je dejal vitez.

Toda vrli sluga se ni mogel premagati,
da bi ne nadaljeval:

— Ah, to je krasno... to je krasno, ne-
odvisnost in svoboda! Ljubiti svobodo nad
vse!... če srečate na zemlj angelsko bitje,
ki naj vam prinese srečo!...

Henrika ni več poslušala; iz oči ji je odse-
val pogum, ki je hotela z njim prikriti svo-
jo žalost, svoj obup.

— Torej jutri odpotujete, Roger? — je
vprašala.

— Da, dete moje, — je odgovoril za vite-
za zdravnik, — toda od vas se mora poslovi-
ti že danes. Ko prestopi ta prag, se vrne
sem samo da postane vaš mož.

Zdravnik je hotel zaljubljenecem namigni-
ti, da se je približal čas ločitve. Henrika je
ustregla tako previdno in obzirno izraženi
želji.

Toda preveč se je zanesla na svoj pogum
in odločnost. Sree jo je zbolelo, ko je odha-
jala. In ker se je opotekla, jo je začel zdrav-
nik z očetovskim glasom bodriti:

— Pogum, dete moje... Saj veste, da ča-
ka naju oba važna naloga.

— Draga Luiza, — je zašepetala Henri-
ka.

— Da, — je nadaljeval zdravnik, — dra-
ga Luiza, drago slepo dekle, ki upam, da ji
bom z božjo pomočjo vrnil vid. To bo za
naju težka naloga, draga moja.

— Kaj morem storiti jaz? — je vzdihni-
la Henrika.

— Vi ste pomočnica, ki se zanašam na
njo, da bo pregovorila Luizo, naj bo potr-
pečljiva; vi boste skrbeli, da bo zopet delež-
na dobre postrežbe in utehe, kakor jo je ime-
la v otroških letih pri svoji skrbni, dobri
prijateljici.

— Toda... če mi bo dovoljeno... bom ho-
tela...

— Želeli boste, da bi se posrečila opera-
cija, ki jo pripravljam; storjeno bo vse, kar
je mogoče, da vrnemo ubogi Luizi vid.

Vitez se je zahvalil zdravniku s pogledom.
Razumel je, da ga je hotel zdravnik za-
gotoviti, da bo v njegovi odsotnosti nada-
ljeval započeto delo in da pripravi grofa de
Lanieresa počasi do tega, da bo sprejemal
Henriko kot človeka, ki mu pripada mesto
v ugledni rodbini.

Zdravnik se je obrnil k Henriki in nada-
ljeval:

— In želel bom, da bi se čim večkrat se-
stali družici, ki sta bili po volji krute usode
predolgo ločeni. Če bi se pa upiral moji že-
lji — kar ni verjetno, mu poročam, da je to
eden glavnih pogojev uspešne operacije.

Potem se je obrnil k vitezcu, rekoč:

— Lahko torej odpotujete, prijatelj, saj
bosta siroti tu dobro spravljene; imeli bo-
sta zaščitnika.

— O, očeta, dobrega očeta! — je vzklik-
nil Picard navdušeno. — Plemenitega oče-
ta, kakršnega bi bil tudi gospod grof, če bi i-
mel otroke... Nesreča je hotela, da je samo-
strie... To pa ni isto.

Nastopil je bil ugoden trenutek, ki je
zdravnik čakal nanj, da bi doprinesel za-
ljubljenca zahtuji dokaz skrbi in živega
zanimanja za njuno usodo.

— Otroka moja, — je dejal in sklenil
njuni roki, — rad berem v vaših očeh vsa
plemenita čustva in ponosen sem, da sem
vama lahko pomagal, kolikor je bilo v mo-
jih močeh... Ljubita se, draga otroka, lju-
bita se v sveti, čisti ljubezni in moja vest je
čista. Očitata bi mi, če bi bil sprejel pod
streho dekle, ki bi ne bilo znalo kakor vi
prijazno svojemu čistemu srečnemu dolžnega
spoštovanja in še takrat, ko to sree prekipe-
va vroče ljubezni.

— Da, otroka moja, — je pripomnil, —
kar vama brani priznati sramežljivost, lah-
ko danes izjavim pred plemičem, ki je znal
vzbuditi tako čustvo in zaslužiti tako lju-
bezen... In v trenutku, ko vas mora zapu-
stiti, gotovo za dolge mesece, imam v nje-
govi zadregi pred slovesom, v njegovi dr-
žnosti, v njegovih, o spoštovanju govorečih
ozirih dokaz, da vas neizmerno ljubi, da bi
si pa ne dovolil prositi za izraz naklonjeno-
sti, ki bi ga kljub temu zelo osrečil Henri-
ka!... No, torej, dovolim vam kot oče, da ga
osrečite s svojo naklonjenostjo... Gospod
vitez de Vaudrey, — se je obrnil k vitezcu,
— objemite svojo zaročenko!

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le-
pih romanov slovenskih in tu-
jih pisateljev. Preglejte cenik
in v njem boste našli knjigo, ki
vas bo zanimala. Cene so zelo
zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

IZGNANCI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

55

Ne bom ti pripovedoval, kaj sem trpel, povedati ti samo hočem, da se mi je zdelo neznosno in da bi bil rajši umrl, kot pa tako dalje živeti.

Zato sem sklenil pobegniti — za vsako ceno. Rajši sem hotel na begu umreti na sibirski sneženi planjavi ali pa pod kroglastimi zasledovalci, kot pa tako življenje še dalje prenašati.

Ponoči, ko smo v onih zankirnih barakah ležali na gnili slami, sem se oprostil svojih vezi z neko čepinjo, ki sem jo našel in si jo spravil. Vstanem s svojega ležišča ter se splazim mimo pijanega stražnika na prosto. Kako se mi je posrečilo, še danes ne vem, — dovolj — bil sem prost ter sem s trdnimi udi taval v noč, čez veliko sneženo planjavo proti grmovju, kjer sem upal, da najdem skrivališče.

Toda en stražnik se ni bil popolnoma pijan ter je v zadnjem trenutku opazil moj beg. Pokliče druge in tedaj se je pričel lov na mene. Ker se na njihov poziv nisem vstavil, so pričeli na me streljati. Težko ranjen sem obsljal v snegu in sem čutil, da mi je kri iz rane na hrbtu tekla na sneg. Polagoma sem izgubljal zavest in zadnje, kar sem videl, je bil jutranji mrak in zadnje, kar sem slišal, so bile besede nekega stražnika: "Pes je krnil; naj ga požoro lačni volkovi".

In zadnje, kar sem tedaj čutil, je bila brea tega človeškega prijatelja.

Rdeče iskre so plesale pred mojimi očmi, čutil sem, kako se je plazil mrak po mojem telesu ter sem si mislil: to je smrt! Tudi na svoje uboge stariše sem moral misliti. Nato pa sem izgubil zavest.

Še sem se nekoliko zavedel, ko so moji ubogi trpeči tovariši korakali mimo mene. Šli so dalje. Kot iz daljave sem še slišal, kako je nek ujetnik prošil stražnika, da bi mu dovolil, da mi izkoplje grob. Stražnik pa se nesramno zasmije in nek drug stražnik pravi, da bodo za grob čez noč poskrbeli volkovi.

Nisem se ganil, mežal sem, četudi sem čutil še eno brc — nato pa je bila noč okoli mene in v meni.

Koliko časa sem tako ležal, ne vem. Ko se zopet zavem, sem ležal v borni koči na kupu posušene trave. Nad menoj pa se je sklanjala glava starca ter me gledala v tihi žalosti. Starec mi vlije v usta neko gorko tekočino, ki je bila zelo grenka, toda se razlije po celem telesu.

To je bil moj rešitelj, Nikolaj Kolniko, ki je bil že več let s svojo družino pregnan v Sibirijo in ki se je preživljal s kmetijo, ko je enkrat kos za kosom obdelal nekaj zemlje.

Pred nekako petnajstimi leti je bil s svojim sinom, njegovo ženo in dvema vnukoma zaradi upornosti proti državni oblasti pregnan v to divjo pokrajino. Postal je molčec v tej zapuščenosti puščavi, je tekem let izgubil sina, njegovo ženo in enega vnuka in v oni noči, ko je našel mene, mu je umrl drugi vnuk moje starosti.

Nazvleč tolikim nesrečam je Nikolaj Kolniko ostal odločen moč. V oni noči, obupan vsled smrti še svojega edinega človeka, je šel v noč, da bi kje zmrznil, umrl, ker ga ni več nobena stvar vezala na življenje. Iz daljave je tedaj v jutranjem mraku videl iti mimo transport in ko je izginil, je taval dalje, iskaje smrti.

Nato pa je našel mene in je v meni opazil še nekaj življenja. To mu je zopet dalo pogum in veselje do življenja. Pred njim je ležal mlad mož, ki bi bil brez njega umrl in poginil. Tega pa ni hotel dovoliti.

Skoro eno uro me je dobri starec, ki je bil še vedno močan kot medved, vlekel do svoje koče. Nesreča drugega človeka mu je pomagala prenašati njegovo lastno nesrečo.

Stregel mi je, obvezal mi je rane in me ogrel. Poleg mene, na drugem slamnatem ležišču, je ležal njegov mrtvi vnuk. V onem času, ko mi je stari mož stregel in je pokopal svojo mrtvega vnuka, se ni nikdo prikazal v koč. Dan in noč je snežilo in to je bilo dobro. Kajti sneg je izbrisal vse sledove moje rešitve in stražniki bi na svojem povratku mogoče opazili, da me je nekdo odnesel. Tako pa so mislili, da so me volkovi razmesarili, moje ostanke pa da je pokril sneg.

Ko sem nekoliko okreval, sem mojemu rešitelju natančno popisal svojo žalostno usodo in ko me je poslušal do konca, me pogleda izpod sivih, namršenih obrvi in v mene se vpro žalostne, bolesterne oči.

— Za tebe je samo ena pot rešitve — od smrti moraš zopet vstati kot moj vnuk. Njegove smrti vladi še nisem mogel naznaniti, ker je sneg tako visok in je do tam več ur dolga pot. Za tebe je dobro, da mi tega še ni bilo mogoče storiti. Beg iz Sibirije je za tebe nemogoč; vsa pota v svobodo so zasedena. In če te zopet primejo, te bodo vkovali v verige in bodo s teboj še grozovitejšje postopali. Potem prideš prav gotovo v rudnik. Tukaj pri meni tudi nimaš lepega življenja, kajti četudi smo bili vsi zaradi majhnega prestopka obsojeni na "lahko" delo in moramo obdelovati zemljo, je to za mladega človeka, kot si ti, tudi samo počasno umiranje. Toda za tebe je še upanje — ako ostaneš pri meni kot moj vnuk. Dam ti njegove listine, imaš njegovo visokost, njegovo starost, njegove temne lase in — o, koliko sreča! — celo njegove sive oči, katere je podedoval po svoji baltiški materi. In kadar bo car potreboval vojake, jih bodo tudi v tej puščavi iskali. Če hočeš, se moreš tudi sam priglasiti za vojaško službo, kajti moja vnuka sta prišla sem kot nedolžna otroka in kot mojemu vnuku Štefanu Kolniku ti bo nekega dne pot iz Sibirije zopet odprta — ako hočeš biti vojak. Kako se bo dalje razvilo tvoje življenje, je v božjih rokah. Toda, predno se prijavaš, za vojaka, naj poteče malo časa, da tvojo zgodovino preraste trava. Tukaj se ljudje naglo premenijo in tvoji visoki poznanec te bodo komaj spoznali, ako služiš kot naveden prostak. Mogoče boš mogoče pozneje zapustiti Rusijo in svoje stariše poiskati v izgnanstvu.

In tako sem postal Štefan Kolniko. Ostal sem pri svojem dobrem rešitelju, dokler ni po dveh letih zatislil svoje trdne oči. Upanje, da bom nekega dne prost, me je držalo pri življenju. Postal sem duševno in telesno krepak. Bil sem vojak in sem bil pozneje v vojni kot Štefan Kolniko. Pred boljševeško krutostjo pa sem pozneje bežal v tujino. Šel sem na Finsko, pozneje pa na Švedsko. Tam sem našel svojega brata. Drugo pa sama veš.

(Dalje prihodnjik.)

ZETEV V SOV JETSKI UNIJI

Eden izmed značilnih prizorov iz Rusije, kjer se pri pospravljanju pridelkov poslužujejo strojev. Zetev je bila letos mase prej nego lani in je bila obilnejša nego lanskega leta.

Iz Slovenije.

Po 18 letih našel pogrešanega sina.

Posestnik Uršič iz goriske okolice je te dni po 18 letih po naključju našel svojega sina, ki je o njem mislil, da je že davno mrtve. Ko je izbruhnila med Italijo in Avstrijo vojna, so stanovali Uršičovi v gorški okolici na pobočju hriba, ki ga poročila italijanskih listov imenujejo "Kota 60". Uršič je moral k vojakom, žena z dvema otrokoma je pa ostala doma. Dve leti po izbruhu vojne je žena umrla, otroka je pa vzela v oskrbo bližnja sorodnica.

Toda hrib, na katerem je stala domačija Uršičevih, je kmalu postal središče najhujših bojov, granate so treskale noč in dan. Avstrijske oblasti so v zadnjem hipu odredile evakuacijo ogroženih krajev. Prebivalstvo se je razbežalo na vse strani in tudi Uršičeva sorodnica je pobrala oba otroka ter bežala z njima. V splošni zmešnjavi je pa oba otroka izgubila.

Ko so kmalu nato Italijani zasedli "Kota 60", so našli v lijaku, ki ga je napravila granata, oba otroka. En deček je bil mrtve, drugi je pa klečal kraj njega, jokal, klical bratca in teto... Italijanski voja-

ki so zaman poizvedovali, čigav je otrok, saj deček ni vedel drugega kakor da mu je ime Mario. Za uboega otroka so se zavzeli vojaki in ga vzeli s seboj. Kmalu ga je vzljubil ves polk. Ker je pa postalo na bojišču preveč nevarno, so otroka poslali v sirotišnico v Milan.

Minila so leta in Mario je zrasel v krepkega mladčnika, ki je dobil ime Mario Bixio. Dali so ga k nekemu mojstru, kjer se je izučil krojaške obrti in ker je bil izredno marljiv, ga je mojster Torri, ki ni imel otrok, vzela za svojega. Mario je dobil novo ime: Torri. Z mojstrom se je dobro razumel in Torri ga je tudi določil za svojega naslednika in dediča.

Po svetovni vojni se je Uršič vrnil domov. Domačije je našel porušeno daleč naokrog je bila zemlja razrvana, kakor bi jo preorali. Žena je bila mrtva, o otrocih ni bilo duha ne sluha. Toda Uršič ni obupal. Postavil si je nov dom, obenem je pa začel vneta poizvedovati po svojih otrocih. Vse poizvedovanje je pa bilo zaman in tudi oblasti mu niso mogle pomagati. Petnajst let je že minilo, odkar se je vrnil na rodno grudo, 18 let, odkar sta izginila otroka.

Kakor vedno v življenju, je

pa tudi tu pomagalo človeku golo naključje. Nekega večera je Uršič v nekem listu slučajno čital spominke italijanskega vojaka, ki je na preprost način opisoval boje v okolici Gorice in na "Koti 60". Burno utripajočega srea je čital Uršič, kako so italijanski vojaki našli v luknji, ki jo je napravila granata, dva otroka, od katerih je bil eden živ in mu je bilo ime Mario...

Naslednjega dne se je oglašil oče v uradni listu, kjer pa niso vedeli drugega, kakor to kar je pripovedoval vojak. Po vsestranskem poizvedovanju je naposled srečal očca lezvedel, da je njegov sin pomočnik pri mojstru Torriu v Milanu. Po dolgih 18 letih sta se oče in sin zopet objela.

Morilec lastnega očeta je priznal umor.

Nujno je bil osumljen umora svojega očeta 58-letnega posestnika Franca Zabkarja iz vasi Seč pri Črmošnjicah njegov lastni 26-letni sin France, ki ni mogel dokazati alibija, in sploh ni maral navesti, kje se je nahajal usodne noči med 22. in 23. uro.

Orožniki so mladega osumljenca izsledili v Ribniku pri njegovi sestri in so ga nato prepeljali na orožniško postajo. Ker niso ničesar spravili iz njega, so ga prepeljali na njegov rodni dom, kjer je ležal umorjeni oče z razmesarjeno glavo. Ob pogledu na očetovo truplo je fant narahlo vzdrgetal, se naslonil na rob hišnih vrat in pričel z ostalimi sestrami krčevito jokati. Jecljaje je večkrat nevrpšan govoril: "Nisem ustrelil očeta! Jaz sem nedolžen!"

Potem so ga prepeljali na orožniško postajo v Črmošnjice, kamor so prišli sorodniki in prosili navzoče orožnike, da dovolijo Francu udeležiti se pogreba. Prošnja seveda bila odklonjena.

Na orožniški postaji so popoldne zasliševanje fanta nadaljevali. Proti večeru je pa France, izmučen od neprestanega zasliševanja, omagal in slednjič priznal strahovito zločin. Dejal je:

"Res je, jaz sem ustrelil očeta!"

Za povod je mladi zločinec navedel nevzdržne domače razmere, katerih je bil baje kriv edino oče. Stari Zabkar je bil po sinovi izpovedbi velik nasilnež, ki je svojo jezo vselej stresal nad domačini z grobjansko silo.

France je po priznanju tudi podrobno opisal, kako je izvršil zločin.

Ponoči, ko je vsa rodbina legla k počitku, se je priplazil do domačega hleva, nato pa do hodnika in prišel po tej poti na podstrešje, kjer je imel njegov pokojni oče spravljeno v izbi lovsko orožje in svojo puško s 16 mm nabojema za streljanje lisic (šibre) v obeh ceveh. S podstrešja se je tako oborožen vprav tihotapsko splazil po stopnicah v veži. Tu je pričel oklevati in se je nameraval vrniti. Zli duh pa je premagal dobro voljo in tako je France hitro sklenil, da bo vendarle izvršil grozni naklep. Nocoj ali nikoli! Da ga ne bi domači presenetili s puško, je orožje skrbno prekrival z očetovo obleko, ki jo je našel na podstrešju.

Ko je nato dospel do očetove sobe, je odprl vrata in napel petelina. Nenadni šum je zbudil očeta, ki je zaklical: "Kdo je?" Toda v tem hipu je že počila puška in njegov lastni oče se je smrtno zadet v glavo zgrudil mrtve.

Morilec je po storjenem zločinu odprl vežna vrata, vrgel puško z očetovo obleko stran in nato zbežal v Ribnik. Orožniki so ga prepeljali v zapore okrožnega sodišča v Novem mestu.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

13. oktobra: Lafayette v Havrt
Rex v Genoa
Veendam v Boulogne sur Mer

17. oktobra: Pres. Roosevelt v Havre
New York v Hamburg

19. oktobra: Statendam v Boulogne sur Mer

20. oktobra: Bremen v Bremen
Ile de France v Havre

24. oktobra: Washington v Havre
Aquitania v Cherbourg

25. oktobra: Albert Ballin v Hamburg

26. oktobra: Olympic v Cherbourg

27. oktobra: Europa v Bremen
Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

31. oktobra: Berengaria v Cherbourg
Deutschland v Hamburg

2. novembra: Majestic v Cherbourg

3. novembra: Lafayette v Havre
Gen. von Steuben v Hamburg
Saturnia v Trst

5. novembra: Hamburg v Hamburg

7. novembra: Manhattan v Havre

9. novembra: Bremen v Bremen
Aquitania v Cherbourg
Rex v Genoa

10. novembra: Ile de France v Havre
Veendam v Boulogne sur Mer

14. novembra: New York, M. C. v Hamburg

16. novembra: Statendam v Boulogne sur Mer
Berengaria v Cherbourg

17. novembra: Champlain v Havre

21. novembra: Washington v Havre
Albert Ballin v Hamburg

23. novembra: Majestic v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

24. novembra: Paris v Havre

29. novembra: St. Louis, M. A. v Hamburg

30. novembra: Olympic v Cherbourg

1. decembra: Lafayette v Havre
Rex v Genoa

4. decembra: Europa v Bremen
Manhattan v Havre

7. decembra: Saturnia v Trst
Hamburg v Hamburg
Berengaria v Cherbourg

8. decembra: Champlain v Havre
Gen. von Steuben v Hamburg

12. decembra: New York v Hamburg

14. decembra: Majestic v Cherbourg
Washington v Havre
Conte di Savoia v Genoa

15. decembra: Paris v Havre
Bremen v Bremen

19. decembra: Albert Ballin v Hamburg

21. decembra: Olympic v Cherbourg

26. decembra: Deutschland v Hamburg

29. decembra: Ile de France v Havre

ČE STE NAMENJENI V

JUGOSLAVIJO

POTUJTE POPOLNOMA UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"ILE de FRANCE" "PARIS"

20. Okt. — 10. Nov. — 29. Dec. 24. Nov. — 15. Dec.

HITRA VOŽNJA — IZBIRNA POSTREŽILA — KRASNE KABINE V TRETJEM KAZREDU ZA DVE IN ŠTIRI OSEBE

Svetovno slavna francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi. VAŠA PRILAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA

Za nadaljna navodila in karte pišite na — SLOVENIC PUBLISHING CO. LEO ZAKRAJSEK

TRAVEL BUREAU GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc.

216 West 18th St., New York City 302 East 72nd St., New York City

French Line

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

Slovenski molitveniki:

SVETA URA v platno vez 90
v usnje vez 120
v najfinije usnje vez 180
v najfinije usnje trda vez 1.80

SKRBI ZA DUŠO

v platno vez 90
v fino usnje vez 150
v najfinije usnje vez 180

RAJSKI GLASOVI

v platno vez 80
v usnje vez 120
v fino usnje vez 150
v najfinije usnje vez 160

KVISKU SRCA

v imitirano usnje vez 60
v usnje vez 80
v fino usnje vez 120
v najfinije usnje vez 150
v bel celluloid vez 120

NEBESA NAŠ DOM

v ponarejeno 1.50
v najfinije usnje vez 1.50
v najfinije usnje trda vez 1.60

Hrvatski molitveniki:

Učeljah starosti, fina vez. 1.50
Slava Bogu, a mir ljudem
fina vez. 1.50

Key of Heaven

v celluloid vezano 1.20
v celluloid najfinije vez. 1.50
v fino usnje vezano 1.50

Catholic Pocket Manual:

v fino usnje vezano 1.30
Ave Maria:
v fino usnje vezano 1.40

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC.

—

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prihlasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljše prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. Prihlasi se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street New York, N. Y.